

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 131/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P., s. r. o., so sídlom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., s. r. o. pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004 **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. marca 2006 doručená sťažnosť P., s. r. o., so sídlom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004.

Sťažovateľka uviedla, že postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004 dochádza k porušovaniu jej základného práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľka uviedla, že v danom prípade ide o exekučnú vec, v rámci ktorej si uplatňuje svoje právo voči povinnej. Sťažovateľka je toho názoru, že zdĺhavý postup súdu v namietanej veci prispieva k stavu právnej neistoty a obmedzuje ju v rozvoji podnikateľskej činnosti. Sťažovateľka v súvislosti s namietaným konaním poukázala aj na skoršie rozhodnutia ústavného súdu, napr. I. ÚS 5/00 a II. ÚS 143/02, v ktorých ústavný súd konštatoval, že nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Sťažovateľka argumentovala aj ďalšími rozhodnutiami ústavného súdu, napr. I. ÚS 55/97 a I. ÚS 10/98. V nich ústavný súd okrem iného konštatoval, že nestačí, aby štátny orgán vec len prejednal, ale k odstráneniu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím vo veci samej.

Sťažovateľka uviedla, že v danom prípade nejde o právne ani fakticky zložitú vec, a podľa jej názoru nejde o hmotnoprávny spor, pretože samotné rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom, bolo prijaté už predtým. Sťažovateľka v sťažnosti stručne opísala aj priebeh úkonov vykonaných v danej veci. V tejto súvislosti uviedla, že 7. októbra 2004 podala návrh na vykonanie exekúcie a 24. marca 2005 doplnila svoj návrh o originál splnomocnenia pre právneho zástupcu. Následne okresný súd uznesením, ktoré bolo sťažovateľke doručené 8. marca 2006, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Sťažovateľka vyjadrila názor, že na pried'ahoch v konaní okresného súdu nemá žiaden podiel, pretože na výzvy súdu vždy promptly reagovala.

Prejavom sťažovateľkinej nespokojnosti s postupom okresného súdu bola jej sťažnosť na prietahy v konaní z 23. januára 2006 adresovaná predsedovi okresného súdu, na ktorú reagovala podpredsedníčka okresného súdu listom z 3. marca 2006.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004 porušil jej základné práva podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaviazal okresný súd uhradiť jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5 794 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. NM-12 Er 298/2004, k porušeniu ktorých malo dôjsť v dôsledku nečinnosti okresného súdu.

Podľa čl. 35 ods. 1 ústavy má každý právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnost' možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. (...)

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o jej neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv v dôsledku zbytočných priet'ahov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho práv do 31. marca 2005 vrátane poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) v ustanoveniach § 17 a nasl. a od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004

Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 a nasl. Využitie týchto prostriedkov nápravy, ktoré sú podľa názoru ústavného súdu účastníkovi súdneho konania ľahko dostupné, nevyžaduje ústavný súd ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. III. ÚS 197/05, III ÚS 13/06).

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupovala tak, ako jej to umožňoval zákon o štátnej správe súdov do 31. marca 2005 a od 1. apríla 2005 zákon o súdoch. Sťažovateľka nepreukázala, že by si základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov chránila prípadne iným spôsobom. Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti sťažnosť z 23. januára 2006 adresovanú predsedovi okresného súdu. V tejto súvislosti sa ústavný súd opiera aj o skutočnosť, ktorú zistil zo spisu okresného súdu sp. zn. NM-12 Er 298/2004, ktorý bol ústavnému súdu doručený na základe výzvy 24. apríla 2006. Z označeného spisu je zrejmé, že 29. októbra 2004 súdna exekútorka požiadala okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne na základe výzvy okresného súdu sťažovateľka 6. apríla 2005 doplnila svoj návrh. Následne okresný súd uznesením z 20. februára 2006 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka odvolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 22. marca 2006. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka mala možnosť namietat' prietahy v postupe okresného súdu už skôr, ale túto možnosť využila až sťažnosťou z 23. januára 2006 (obdobne napr. III. ÚS 13/06).

Ústavný súd poukazuje na to, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu (v danom prípade sťažnosť z 23. januára 2006) v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (v namietanom prípade doručenej ústavnému súdu 23. marca 2006) sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť

mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom vo veci samej (obdobne napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Sťažovateľka taktiež nepreukázala, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nesplnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006